

Dead Sea Scrolls Parallel Manuscripts - 2 Samuel / שמואל ב

Chapter 1: 4QSam^a

4

[ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הג]ד נ[א לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם]
[הרבה נפל] מן העם ו[ימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו]

4QSam^a

5

[ויאמר דויד אל] הנ[ער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו]

4QSam^a

10

[ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו]
[ואצעדה אשר על זרעו] ואב[יאם אל אדני הנה]

4QSam^a

11

[ויחזק דויד בבגדיו ויקרע]ם וגם [כול האנשים אשר אתו]

4QSam^a

12

[ויספדו ויבכו ויצו]מו עד [הע]רב [על שאול ועל יהונתן ועל עם יהוה ועל בית]
[י]שר[א]ל כי נכו בחר[ב]

4QSam^a

[ויאמר דוי] ד אל הנ[ע]ר המג[יד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמ]ל[קי אנכי]

4QSam^aChapter 2: 4QSam^a

[וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אלי]הם ברוכים [אתם ליהוה אשר]
[עשיתם חסד האלוהים הז]ה על אדניכ[ם עם שאול משיח יהוה ותקברו אתו]

4QSam^a

[ועתה יעש י]הוה אתכם ח[סד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה] הזאת אשר
[עשיתם את הדבר הזה]

4QSam^a

[ועתה תחזקה ידיכם ו]היו לבני חיל [כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית]
[יהודה] עליהם ל[מלך]

4QSam^a

[ואבנר בן נר] שר הצבא א[שר לשאול לקח את איש בשת בן שאול וי]עב[רה]ו
מחנ[ים]

4QSam^a

[וימלכהו על הגלעד ועל גשר ועל יזרעאל ועל אפ]רים [ועל בנימין ועל ישראל כלה]

4QSam^a

[אך בית יהודה היו א]חר[י דויד]	10 4QSam ^a
[ויהי מספר הימים אשר היה דויד]מל[ך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה] [ח]דשים	11 4QSam ^a
ויצא אבנר [בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחננים ג]בעונה	12 4QSam ^a
ויואב בן צרוי[ה ועבדי דויד יצאו מחברון ויפגשום] על ברכת גבעון [י]חדו [וישבו] [אלה על הברכה מזה ואלה על] הברכה [מזה]	13 4QSam ^a
[ויא]מר א[בנר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו] לפ[נינו] ויאמ[ר י]ואב יקומ[ו]	14 4QSam ^a
[ויקומו ויעברו במספר שנים] עשר לבני בנימין איש [לאיש בשת בן שאול ושנים] [עשר מעבדי] דויד	15 4QSam ^a
ויחזיקו איש [בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחד]ו ויקרא למק[ום ההוא חלקת] [הצרים אשר בגבעון]	16 4QSam ^a

25

[ויתקבצו בני בנימן אח] רי א [ב] נר ו [יהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה] אחת

4QSam^a

26

[ויקרא] א [בנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב ה] לוא ידעתה כי [מרה תהיה]
[באחרונה ועד מתי לוא תאמר] לעם לשוב מאחר [י אחינו]

4QSam^a

27

[ויאמר יואב חי יהוה כי לולא ד] ברת כי אז מן [הבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו]

4QSam^a

29

[ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון]
[ויבאו מה] נימה

4QSam^a

30

[ויוא] ב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כול העם ויפקדו מ [עבדי דויד ת] [שעה עשר איש]
[ועשהאל]

4QSam^a

31

[ועבדי דויד הכו מבני] בנימין מאנשי [אבנר שלש מאות וששים איש מתו]

4QSam^a

32

[וישאו את עשהאל] ויקברוהו בקבר [אבי] ו [א] שר ב [ית לחם וילכו כול הלילה יואב]
ואנשיו ויאור להם בחברון

4QSam^a

Chapter 3: 4QSam^a

1

ותה[י המלחמה ארכה בין] ב[ית] שאול ובין בית דויד ודויד הולך [ותזק ובית שאול]
הולך וד[ל]

4QSam^a

2

ויולד לדויד בנים בחברון ו[יהי בכורו א] מנן [לא] חנינעם היזרעלית

4QSam^a

3

ומשנהו דלי[ה] לאביגיל ה[כרמלית ו] השלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך
גשור

4QSam^a

4

והרביעי [אדניה בן] חגית והחמ[י] שי שפטיה לא[ב] יטל

4QSam^a

5

והששי יתרעם לע[גלה אשת דויד אלה יו]ל[דו] לדויד [בת] ברון

4QSam^a

6

ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול [ל ובין בית דויד ואבנר היה מתחזק] בבית שאול

4QSam^a

7

ולשאול פילגש רצפה [בת איה ויאמר מפּיבשת בן] שאול אל אבנר מדוע באתה אל
פי[לגש אבי]

4QSam^a

8

[ויחר לאבנר מאד על דבר מפיבשת] ויאמר לו ה[ראש כלב אנכי אשר ליהודה היום]
[אעשה חסד עם בית שאול אביך אל אחיו ואל מרעהו ולוא המציתך ביד דויד ותפקד]
[עלי עון האשה היום]

4QSam^a

9

[כה יעשה אלוהים לאבנר ו]כה [יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדויד כי כן אעשה לו]

4QSam^a

10

[להעביר]ר [הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דויד על ישראל] ויהודה [מדך]
[ועד באר שבע]

4QSam^a

11

[ולוא יכל עוד מפיבשת להשיב את] אבנר [דבר מיראות אותו]

4QSam^a

12

[וישלח אבנר מלאכים אל דויד אל חברון לאמור כרות] בריתך [אתי והנה ידי עמך]
[להסב אליך את כול בית ישראל]

4QSam^a

13

[ויאמ]ר טוב [אני אכרות אתך ברית אך דבר אחד אנוכי שואל מאתך] ל[אמור לוא]
[תראה את פני כי אם הביאך את מיכל בת שאול עמך בבואך לראות את פני]

4QSam^a

14

[וישלה דויד מלאכים אל מפיבשת בן שאול לאמור תנה לי את אשתי את] מיכל
[אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתיים]

4QSam^a

15

[וישלה מפיב]שת [ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לוש]

4QSam^a

17

[ו]יאמר [אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם ה]ייתם [מבקשים]
[את דוד למלך עליכם]

4QSam^a

21

[ויאמ]ר אב[נר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל]
[ויכ]רתו [אתך ברית ומלכת בכל אשר תאווה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך]
[בשלום]

4QSam^a

23

[ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר] בן נר אל דויד
וישלחהו וילך [בשלום]

4QSam^a

24

[ויבוא יואב אל המלך ויאמר מה] עשיתה הן בא אבנר אליך למה זה [שלחתו וילך]
[הלוא]

4QSam^a

25

[ידעת את א]בנר כי הלפתותך [בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את] כול
אשר אתה עושה ויצא יואב מעם דויד וישלח מ[לאכים] אחר[י א]ב[נר] וי[שיבו]
[אתו מבור הסי]רה ודויד [לוא] ידע

4QSam^a

27

ויש[ב אבנ]ר [חבר]ונה ויטה[ו יואב על ירך ה]שער לדבר אתו בשלי [ויכהו ש]ם עד
החמש [וי]מות [בדם] עשאל אחיהו

4QSam^a

28

וישמע [דויד מאחרי] כן [ויא]מר נקי א[נכ]י וממ[לכתי] מעם יהוה עד עולם ודם
[אבנר]

4QSam^a

29

[י]חול על [ר]אש יואב ועל כ[ול] בית יואב ולוא יכרת מבית יואב זב ומצרע
ומחז[יק ב]פלך ונופל בהרב וחסר לחם

4QSam^a

30

ויוא[ב] ואבי[שי אחיו נג]עו לאבנר ע[ל] אשר המ[ית] את [עשהא]ל אחיהם
בגב[עון ב]מלחמה

4QSam^a

31

ויאמר [דויד א] ל יואב [ואל כול] העם א[שר אתו] קר[עו] בגדיכ[ם וחג] ורו[שקי]ם
וספדו לפני א[ב]נר והמ[לך דויד] הולך אחר[י ה]מטה

4QSam^a

32

[ו]יקברו את אבנר [בח]בר[ון ויש]א המלך קולו ויבך [על קבר א]בנר ויבכו כל העם

4QSam^a

33

[ויקנן המלך] על אבנר ויאמר הכמו[ת נ]בל ימות אבנר

4QSam^a

34

א[סרות ידיך לוא] בזקים ורגליך בנחש[תי]ם לא הגש כנפל [ב]ני ע[ולה נפלת]
[ו]יספו כל לבכ[ות] עליו

4QSam^a

35

[וי]בוא כל העם לה[ב]רות [את דויד לחם בע]וד היום ויש[ב] ע דויד [לאמ]ור כה
יע[ש]ה אלוהים [וכה יוסף כי אמ] לפי בא השמש [אטעם לח]ם או כל מ[אומה]

4QSam^a

36

[וכו]ל [העם הכירו וייטב] בעיניהם [כול אשר ע]שה ה[מלך בעיני כול הע]ם

4QSam^a

37

וי[דעו כול הע]ם וכול [ישראל ביום ההוא כי לו]א היה מ[ן המלך] להמית את אבנר
[בן נר]

4QSam^a

38

[ויאמר המלך אל ע] בדיו הל[ו]א תדעו כי שר וגדול נפל [היו]ם הזה ביש[רא]ל

4QSam^a

39

[ואנ]כי היו[ם רך ומשוח] מלך [ו]האנשים [האל]ה בני צרויה י[שלם יהוה]
ל[עושה הרעה כרעתו]

4QSam^a

Chapter 4: 4QSam^a

1

[וי]שמע מפיב[ש]ת ב[ן שאול כי מ]ת א[ב]נר בחברון וירפו ידיו [וכו]ל יש[ראל]
[נבהלו]

4QSam^a

2

[ושני אנשים שרי גדודי]ם למפיבשת בן שאול ש[ם הא]חד [בענה ושם השני רכב]
בני רמון הבארתי מבני בנימ[ין] כי גם [בארות תחשב] על בנימי[ן]

4QSam^a

3

[ו]יברחו הברתים גת[י]ם [ויה]יו שם [גרים עד] היום הזה

4QSam^a

4

וליהונתן [בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שני]ם ויהי ב[ב]וא שמ[ועת שאול]
[ויהונתן בן שאול מיזרעאל] ותשאהו [אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח]
[ושמו מפיבשת]

4QSam^a

[ויען דוד את רכב ואת בענה א] חיו בני [רמון הבאר] תי [ויא] מר [להם חי יהוה אשר]
[פדה את נפשי] מכול צר [ה]

4QSam^a

כי המגיד לי לאמ[ור מת שאול והוא היה כמבשר] ב[עיני] ואחזה בו ואהרגהו
בצקל[ג אשר לתתי לו בשורה]

4QSam^a

[אף כי אנ] שים רש[עי]ם אתם הרג איש [צ] דיק בביתו ע[ל משכבו] ועת[ה] הל[וא]
[א] בקש את דמו מידכם [ו] בערתי אתכם מן [הארץ]

4QSam^a

וי[צו דויד את] הנערים [ויהרגום ויק] צצו את ידיהם ואת [רגליהם ויתלום על]
[הב] רכה בחב[רון ואת ר] אש מפלבשת לקח ו[יקבר בקבר אבנר בן] נר בח[ברון]

4QSam^aChapter 5: 4QSam^a

[ויבאו כול שב] טי יש[ראל אל דוי] ד חברונה לאמור ה[ננ]ו ע[צמך ובשרך אנחנו]

4QSam^a

2

[גם א] תמול ג[ם של] שום בהיו[ת ש] אול [מלך עלינו אתה היית המוציא והמביא את]
יש[רא] ל [ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על]
[ישראל]

4QSam^a

3

[ויבאו כול זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דויד ברית] בחברון
[לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל]

4QSam^a

6

[וילך דויד] ואנשיו [ירושלים אל היבוס יושב הארץ ויאמר לדויד לאמור] לוא
ת[ב]וא הנה כי הסית[וך ה] עור[י]ם וה[פסחים לאמור לוא יבוא] דויד ה[נ]ה

4QSam^a

7

וילכוד דויד את מצדת ציון היא ע[יר דויד]

4QSam^a

8

[ויאמר] ד[ויד] ביום ההוא כול [מ]כה [י]בוס יגע בצנור ואת הע[ורים ואת]
ה[פסחי]ם שנאה נפש דויד [על] כן יאמרו עור ופסח לוא [יבוא אל הבית]

4QSam^a

9

וישב דויד במצדה ויקר[א] לה עיר דויד ויבנה עיר [סביב מן] המלוא וביתה

4QSam^a

[ו] ילך דויד [הלוך וג] דל ויהוה צבאות עמו	10
	4QSam ^a
11	
וישלח חיר[ם] מלך צור [מלאכים אל] דויד וע[צי ארזים ו]חרשי עץ וחרשי קיר [וי]בנו בית [לדויד]	4QSam ^a
12	
[וידע דויד כי הכינו יהוה ל]מלך על ישראל [וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל]	4QSam ^a
13	
[ויקח ד]ויד עוד פיל[ג]שים ו[נשים מירושלים אחרי באו מחברון ויולד]ו לדויד עוד [בני]ם ובנות	4QSam ^a
14	
ואלה [שמות הילדים לו בירושלם שמע]א ושובב [ונתן ו]שלום[ה]	4QSam ^a
15	
ויב[חר ואלישוע ואליפלט ונפג ויפיע]	4QSam ^a
16	
[וא]לישמע [ובעלידע ואליפלט]	4QSam ^a
18	
ופלשתיים [באו ויפשטו בעמק רפאים]	4QSam ^a

[וישאל דויד ביהוה על פ]לשת[יי]ם האע[לה התתנם בידי ויאמר יהוה עלה נתון]
[אתן] את ה[פלשתיים בידך]

4QSam^aChapter 6: 4QSam^a

2

[ויקם וילך דוד וכול העם אשר] אתו בעלה היא קרי[ת יערים אשר] ליהודה
להעלו[ת משם את ארון הא]ל[וה]ים את אשר נ[קרא שם שם יהוה יו]שב הכרובי[ם]
[עליו]

4QSam^a

3

[וירכבו את ארון יהו]ה על עג[לה חדשה וישאוהו] מבית א[בינדב אשר בגבעת]
[קרית יערים ועזא ואחיו בני אבינדב] נהגים א[ת] העגלה

4QSam^a

4

[עם ארון יהוה ואחיו הלך לפני] ארון [יהוה]

4QSam^a

5

[ודויד ו]בני ישראל מש[חקים] ל[פני יהוה ב]כול עז [ו]בשירים ובכנורות
ו[בחללים] ובתפים ובמ[נענ]עים [ובנבלי]ם

4QSam^a

6

ויבאו עד ג[רן] נודן וישלח עזא [את] ידו אל ארון האל[וה]ים [לאחז בו] כ[י ש]מטו
הבקר

4QSam^a

7

ויחר אף יהוה בע[זא ו]יכהו שם האלוהי[ם על] אש[ר שלח ידו] על [ה]ארון וימות
ל[פני הא]ל[והים]

4QSam^a

8

ויחר לד[ויד על אשר] פרץ [יהו]ה פרץ בעזא וי[קר]א למקו[ם ההוא פר]ץ עזא [עד]
[היום הזה]

4QSam^a

9

ויירא דויד א[ת יהוה ביום ההוא] לאמור [איך יבוא אלי הארון ויבוא] ארון יהו[ה]

4QSam^a

10

[ולוא אבה דויד להסיר א]ל[יו את ארון ברית יהוה אל עיר דויד ויטהו דויד לבית]
[עובד] אד[ום הגתי]

4QSam^a

11

[וישב ארון יהוה בית עובד אדום הגתי שלשה חדשים] ויבר[ך יהוה את עובד אדום]
[ואת כול ביתו]

4QSam^a

12

[ויגד למלך דויד ברך יהו]ה א[ת בית עובד אדום ואת כול אשר לו בעבור ארון]
[האלוהים ויאמר דויד אשיב את הברכה אל ביתי וילך דויד ויעל את ארון האלוהים]
[מבית עובד אדום עיר דויד בש]מחה

4QSam^a

13

[והיה] כי צעדו נושאי ארון יהוה שבעה חבלים ויזבח דויד [שב]עה [פריים ושבע]ה
[אילים]

4QSam^a

14

[ודויד מכרכר בכול עז לפני יהוה ודו]יד חגור אפוד בד

4QSam^a

15

ודו[יד וכול בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקו]ל שופר

4QSam^a

16

ויהי [ארון יהוה בא עד עיר דויד ומיכל בת שאול נשקפה בעד הח]ל[ון ות]רא [את]
[המלך דויד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבב]

4QSam^a

17

[ו]יביאו את [ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דו]יד ויעל דויד
עו[ל לות לפני יהוה ושלמים]

4QSam^a

[ויכל דויד מהעלות העולות ויבר]ך את הע[ם בשם יהוה צבאות]

Chapter 7: 4QSam^a

[כי לוא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל מארץ מצרי]ם [ועד היום הזה]
[ואהיה מתהלך באהל ובמשכן]

[בכול אשר התה]לכתי [בכול בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל]ל
[אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם ל]י [בית ארזים]

[על כן גדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר]ש [מענו באזנינו]

[ומי כעמך כישראל גוי אחר בארץ אשר הוליך אתו]אלו [הים לפדות לו לעם לשום]
[לך שם ולע]שות ג[דלות ונוראות לגרש] מפנ[י עמך אשר פדית לך ממצרים גוים]
ואהלים

ות[כונן את עמך ישראל] לך [לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם] לאלוהים

25

וע[תה אדני יהוה] הדבר [אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן] עד עו[לם ועשה]
[כאשר דברת]

4QSam^a

26

ויגדל שמך עד עולם לאמור יהוה צבא[ות אלוהים על יש[ראל ובית עבדך דויד]
[יהיה נכון לפניך]

4QSam^a

27

[כי אתה יהוה] צבאות אלוהי יש[ראל גליתה את אזן עבדך לבנות לו בית על כן]
[מצ]א עבדך את לבו להת[פלל אליך את התפלה הזאת]

4QSam^a

28

[ועתה אדני יהוה אתה] הוא האלוהים ודברך [יהיה אמת ותדבר אל עבדך את]
[הטובה הזאת]

4QSam^a

29

ועתה הואל וברך [את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת]
[ומ]ברכתך [יברך בית עבדך לעולם]

4QSam^a

Chapter 8: 4QSam^a

1

[ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתיים ויכניעם ויקח דויד את מ]תג האמה [מיד]
[פלשתיים]

4QSam^a

2

[ויך את מואב וימדדו בחבל השכב או]תם [א]רץ ומדד [שני חבלים להמית ומלא]
[החבל השלישי להחיו]ת ויה[יו מואב] ל[דויד לעבדים נושאי מנחה]

4QSam^a

3

[ויך דויד את הדדעזר] בן רחב [מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר פרת]

4QSam^a

4

[וילכד ממנו] דויד אלף ר[כב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר]
[דויד את כול הרכב ויותר לו ממנו מאה רכב]

4QSam^a

5

[ותבוא ארם דמשק לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם עשרים ושנים] אלף
[איש]

4QSam^a

6

[וישם דויד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדו]יד עבדים [נושאי מנחה וישע יהוה]
[את דויד בכול אשר הלך]

4QSam^a

7

[וי]קח דויד א[ת שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירוש]ל[י]ם גם
אותם ל[קח אחר שושק מלך מצרים ב]עלותו אל יר[ושלים] בימי רחבעם בן
שלו[מה]

4QSam^a

8

[ומבטח ומברות ערי] הדדעזר לקח המלך דויד נחושת רבה מא[ד]

4QSam^a

Chapter 9: 4QSam^a

8

[וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב ה]מת [אשר כמוני]

4QSam^a

9

[ויקרא המלך אל ציבא ויאמר אליו כל אשר היה לש]אול [ולכל ביתו נתתי לבן]
[אדניך]

4QSam^a

10

[ועבדת לו את האדמה אתה ו]בניך [ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו]
[ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים]
[עבדים]

4QSam^a

4

[ויקח חנון את עבדי דוד ויגלה את זקנם ויכ]רות [א]ת מ[דויהם בחצי עד שתותיהם]
[וישלחם]

4QSam^a

5

[ויגדו לדויד על] האנשים ו[ישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים] מאד [ויאמר]
[המלך] שבו ירחו [עד] יצמח [זקנכם ושבתם]

4QSam^a

6

[בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני עמון] אלף ככר כסף [לשכור להם]
[מן ארם רחב ומן ארם מ]עכה [ומן ארם צוב]ה רכב ופרשים [וישכרו להם שנים]
[ושלושי]ם אלף רכב [ואת מלך מעכה ואת א]ישטוב [ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני]
עמון נאספו מן ה[ערים ויבאו להלח]ם

4QSam^a

7

[וישמע המלך דויד ויש]לח [א]ת יוא[ב ואת כול צבא הגבורים]

4QSam^a

18

[וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מאר]ם שב[ע מאות רכב וארבעים אלף פרשים]
[ואת שובך שר צבאו] הכה וימות [שם]

4QSam^a

[ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישר] אל וישלימ[ו את ישראל]
 [ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון]

4QSam^aChapter 11: 4QSam^a

2

[ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ו] יתהלך [על גג בית המלך וירא מעל גג בית]
 [המלך אשה רוחצת] והאשה [טובת מראה מאד]

4QSam^a

3

[וישלח דויד וידרוש לאשה ויאמר הלוא זא] ת בתשבע [בת אליעם] אש[ת אוריה]
 [החתי נ] ושא כלי יואב

4QSam^a

4

[וישלח דויד] ד מלאכים [ויקח] ה ותבוא אליו וי[שכב עמה ו] היא מתקדשת ותב[וא]
 [אל] ביתה

4QSam^a

5

ותה[ר האש] ה ותשלח ותגד לדויד [ד ותאמר] הנ[ה] אנוכי הרה

4QSam^a

6

ו[ישלח ד] ויד [אל יואב ויאמ] ר שלחה אלי א[ת אוריה החתי ויש] ל[ח] יואב א[ת]
 [אוריה א] ל[יו]

4QSam^a

7

[ויבוא אור] יה אל [י] ו וישאל [דויד לשלום יואב ולש] ל [ום העם ולשלום המלחמ] ה

4QSam^a

8

ו [יאמ] ר דויד אל [אוריה רד לביתך ורחץ רגליך ושכב עם אשתך ויצא] אוריה
מ [פני המלך ותצא אחריו משרת המלך]

4QSam^a

9

[וישכב אוריה פתח בית המ] ל [ך את עבדי אדניו ולוא ירד אל ביתו]

4QSam^a

10

[ו] יגד [לדויד לאמור לוא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דויד אל אוריה] הלוא [מדרך]
[אתה בא מדוע לוא ירדת אל ביתך]

4QSam^a

11

[ויאמר אוריה] אל דויד הארון [וישראל ויהודה יושבים בסוכות ועוד עבדי יואב]
[אדנ] י ועבדי אדני [על פני השדה חונים ואני אבוא אל ביתי לאכול ולשתות] ולשכוב
עם [אשתי חי יהוה וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה]

4QSam^a

12

[ויאמ] ר דויד אל [אוריה שב בזה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם]
[ביום ההוא וממחרת]

4QSam^a

15

[ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו]
[ונכה ומ]ת

4QSam^a

16

ו[י]הי בשור [יואב על העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנ]שי [ח]יל שם

4QSam^a

17

ויצאו אנ]שי [ה]עיר וילחמו את יואב ויפלו מן העם מעבדי ד]ויד וימות גם אוריה
החתי

4QSam^a

18

[וישלה יואב ויגד לדויד את] כל דברי המלחמה

4QSam^a

19

[וי]צו את [המלאך לאמור ככלותך את כל דברי המלחמה] לדב[ר] אל המל[ך]

4QSam^a

20

[והיה אם תעלה חמת מלך ואמר לך מדוע נגשתם אל העי]ר ל[ה]לחם הלוא ידעתם]
[את אשר תירו מעל] החומ[ה]

4QSam^a

Chapter 12: 4QSam^a

1

[וישלח יהוה את] נ[תן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד]
[עשיר ואחד] רא[ש]

4QSam^a

3

[ולרש אין כל כי אם] כבשה [אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו]
[מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת]

4QSam^a

4

[ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרן לעשות לארח הבא לו ויקח]
[את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש] הבא [אליו]

4QSam^a

5

[ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות] האיש [העשה זאת]

4QSam^a

8

[ואתנה לך את בית אדני]ך ואת [נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל]
[ויהוד]ה ואם מ[עט ואספה לך כהנה וכהנה]

4QSam^a

9

[מדוע בזית את דבר י]הוה לעש[ות הרע בעינו את אוריה החתי הכית בחרב ואת]
[א]שתו ל[קחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון]

4QSam^a

13

[ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר] חטאתכ[ה לו]א
תמ[ו]ת

4QSam^a

14

אפס [כי נ]אין נאצ[ת] את דבר יהוה בדב[ר הזה ג]ם ה[בן הילוד] לך מות יומת

4QSam^a

15

וילך [נתן] אל ביתו ויגוף אלוהים את [הילד א]שר ילד[ה אש]ת אוריה לדויד

4QSam^a

16

ויבקש [דוי]ד מן האלוהים בעד הנער וי[צם דוי]ד ויב[ו]א וישכב בשק ארצה

4QSam^a

17

ויקומ[ו זקנ]י ביתו אליו להק[ימו] מן האר[ץ ולוא א]בה ו[לו]א ברה אותם לחם

4QSam^a

18

וי[הי ב]יום השביעי וימ[ות הילד וייראו עבדי דוי]ד [ל]הגיד לו כי מת הילד [כי]
[אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולוא שמע] בקולנו ואי[כ]ה נאמר אליו מ[ת]
[הילד ועשה רעה]

4QSam^a

19

[וירא דויד כי עבדיו מתלחשים] ויבן ד[ויד כי] מת הילד [ויאמר דויד אל עבדיו]
[המת הילד ויאמרו מת]

4QSam^a

20

[ויקום דויד מהארץ וירח]ץ ויס]ך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל]
[ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל]

4QSam^a

29

[ויא]סוף [דויד את העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה]

4QSam^a

30

[ויקח את עטרת מלכ]ם [מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש]
[דויד ו]שלל [העיר הוציא הרבה מאד]

4QSam^a

31

[ואת העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובח]רץ [הברזל ובמגזרה והעביר אותם]
[במלבן וכן יעשה לכול ערי בני] עמו[ן וישב דויד וכול העם ירושלים]

4QSam^a

Chapter 13: 4QSam^a

1

[ויהי אחרי כן ולא בשלום בן דויד אחות יפת מראה ושמה ת]מר ו[י]אהבה [אמנון בן]
[דויד]

4QSam^a

2

[ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו] כי בתולה היא [ויפלא בעיני עמנון]
[לעשות לה מאומה]

4QSam^a

3

[ולאמנו]ן רע [ושמו י]הונתן בן שמעיה [אחי דויד ויהונתן איש חכם מאד]

4QSam^a

4

[ויאמר לו מ]דוע [אתה] ככה דל בן המלך [בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו]
[אמנון] את ת[מר] אחות אבשלום אחי [אני אוהב]

4QSam^a

5

[ויאמר לו יהונתן שכב על משכבך] והתחל ו[ב]א [א]ביך לראותך [ואמרת אליו]
[תבוא נא תמר אחותי ותנצב עלי ותבריני לחם] ועש[תה לעיני את הבריה למען]
[אשר אראה ואכלתי מידה]

4QSam^a

6

[וישכב אמנו]ן וית[חל ויבוא המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא לי]
[אחותי] תמר [אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה]

4QSam^a

13

[ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ו]עתה [דבר נא א]ל
המלך [כי לוא ימנעני ממך]

4QSam^a

14

[ולוא אבה לשמוע בקולה ויחזו]ק ממנה [ויענה ו]ישכב אתה

4QSam^a

15

[וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה] השנא [ה אשר שנ] אה מן האהב [ה אשר]
[אהבה ויואמר לה אמנון קומי לכי]

4QSam^a

16

[ו]תואמר [לו] ת[מר אל] אח[י כי גדולה הרעה האחרונה מן ראשונה אשר עשית]
[עמי ל]שלה[ני] ו[לוא אבה אמנון לשמוע בקולה]

4QSam^a

17

[ויקרא את נערו משרת ביתו ויואמר לו] ש[לח נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת]
[אחריה]

4QSam^a

18

[ועליה כתונת פסים כי כן] ת[לבשנה בנות המלך הבתולות מעולם ויוצא אותה]
[משרתו החוץ ונעל הדלת] אחרי[ה]

4QSam^a

19

[ותקח תמר אפר ותשם על ראשה וכתונת הפסים אשר עליה קרעה] ותש[ם ידיה על]
[ראשה ותלך תמר הלוך וזעק]

4QSam^a

20

[ויואמר אליה אבשלים אחיה] הא[מנון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי אחיך]
[הוא אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר שוממה בית אבשלום אחיה]

4QSam^a

21

[והמלך דויד] שמע את [כול הדברים האלה ויחר לו מאד ולוא עצב את רוח אמנון]
[בנו כי אה]בו כי בכור [ו הוא]

4QSam^a

22

[ולוא דבר אבשלום עם] אמנון [ן למרע ועד טוב כי שנא] אבשלום [את אמנון על]
[דבר אשר] ענה את [תמר אחותו]

4QSam^a

23

[ויהי לשנ]תים [ימים ויהיו גוזזים לאבשל]ום [על ה]צור אשר [ע]ם [אפרים]
[וי]קרא [אב]שלום לבנ[י המלך]

4QSam^a

24

ויבוא אבש[ל]ום [ל]ום אל המלך ויואמר [הנה נא גוזז]ים לעבדך ילך נ[א המ]לך ועבדיו
אל עבדך

4QSam^a

25

[ו]יאמר המלך [אל אבשלום אל נא] נלך כל[נו ול]וא נכביד עליך ויפצר בו ולוא
א[בה ללכת ויברכהו]

4QSam^a

26

[ויואמר אבש]ל[ום ולוא] יל[ך נ]א אמנון אחי [ויו]אמר לו המלך [למה ילך עמך]

4QSam^a

27

[ויפצר בו אבשלום וי]של[ת] את אמנון ואת [כו]ל בני המלך [ויעש אבשלום משתה]
[כמשתה ה]מ[ל]ך

4QSam^a

28

[וי]צו אבשלום את נעריו לאמור ר[או נא כטוב לב אמנון ביין וא]מרתיו אליכם הכו
את אמנון ומתתם את[ו אל תיראו כי אנוכי צויתי אתכם ח]זקו והיו לבני חיל

4QSam^a

29

ויעשו [נע]ר[י] אבשל[ום] לאמנון כאשר צוה להם ויקמו כו[ל] [בני המ]ל[ך] וירכבו
[איש ע]ל פרדו וינוס[ו]

4QSam^a

30

[ויהי המה בדרך והשמועה באה אל דויד לאמור הכה] אבשל[ום] את כול בני המלך
[ולוא נותר מהם עד אחד]

4QSam^a

31

ויקום המ[לך] ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכול עבדיו קרעו איש[ו] בגדיו

4QSam^a

32

ויען [יהונתן בן שמעיה אחי דויד לאמור אל יאמר אדני המלך כי] הנערים כול בני
המל[ך] המיתו כי אמנון לבדו מת כי על אף אבשלום] היה [מיום] ע[נ]תו א[ת תמר]
[אחותו]

4QSam^a

33

[ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו] דב[ר לאמור כול] בנ[י המלך מתו כי אם אמנון]
[לבדו מת]

4QSam^a

34

[ויברח אבשלום ויש] א הנער ה[צופה את עיניו וירא והנה עם רב הולכים בדרך]
[חורנים מצד ההר במורד ויבוא הצופה ויגד למלך ויאמר אנשים ראיתי בדרך]
[חורנים מצד ההר]

4QSam^a

36

[ויהי כ] כלותו לד[ברי והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכול] עבדיו
בכו בכי [גדול מאוד]

4QSam^a

37

[ואבשלום ברח וילך א] ל תלמ[י בן עמיחוד מ] לך גשור בא[רץ חי] ל[ם ויתאבל]
[המלך על בנו כול] הימים

4QSam^a

38

[ואבשלום] ברח וילך גש[ו]ר ויהי [שם שלש שנים]

4QSam^a

39

[ותכל רו]ח המלך לצ[את אל אב] שלום כי [נ]חם א[ל אמנון בנו כי מת]

4QSam^a

1

[וידע יוא] ב בן צר [ויה כי לב המלך על אבש] ל [ום]

4QSam^a

2

[וישלח יואב תקועה ויקח מ] שם אשה [חכמה ויאמר יואב אליה התאבלי נא ולבשי]
[נא בגדי אבל] ואל תסוכ [י שמן ו] היית כא [שה זה ימים] רבים מת [אבלת על מת]

4QSam^a

3

[ובא] ת אל המל [ך ודברת] אליו כ [דבר הזה וישם יוא] ב את הדבר [ים בפיה]

4QSam^a

7

[והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו]
[אשר הרג ונשמידה גם את היורש וכבו את גחלתי אשר] ה [ש] ארתי לבלתי שם
לאישי [שם ושארית על פני האדמה]

4QSam^c

8

[ויאומר] ה [מ] לך אל [ה] אשה לכי לביתך [בשלום ואני אצוה עליך]

4QSam^c

9

[ותאומר האשה התקועית אל] המלך עלי אדוני [המלך העוון ועל בית אבי והמלך]
[וכסא ממכל] תו [נ] קי

4QSam^c

11

4QSam^c

ויאמר המלך [ך המדבר אליך והבאתיהו אלי ולוא יוסיפ עוד] לנגוע בכה

10

4QSam^c

ותאומר [ר יזכור נא המלך] [ך את אלוהיכה מהרבו] ת [גואל הדם לשחת ו] לוא ישמידו [את בני וי] אומר [חי אם יפול משער] ות [בנך ארצה]

12

4QSam^c

[ותאומר האשה תדבר נא] שפחתכ [ה אל] אדוני [המלך ד] בר [ויאומר דברי]

13

4QSam^c

[ותאומר האשה למה חשבתה כזו] את על עם אלו [הי] ם [ומדבר המלך הדבר הזה] [כאשם לבלתי השיב המלך את נדח] ו

14

4QSam^a

[כי מות נמות וכ] מ [י] ם [הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים] [נפש וחשב מח] שבות בל [תי ידח ממנו נדח]

4QSam^c

כ [יא מות] נמות [וכמים הנגרים ארצה אשר לוא יאספו ??????] ולא ישא אלהים] [נפש [וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח]

15

4QSam^c

[ועתה באתי לדבר א] ל אדוני [את הדבר הזה כיא יראוני העם ותאומר שפחתכה] [אדברה נא א] ל המלך [אולי יעשה המלך את דבר אמתו]

[כִּי־אֵשׁ יִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת־] אִמְתּוֹ [מִכַּפַּי הָאֵשׁ הַמְּבַקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד אוֹתִי וְאֶת־בְּנֵי יַחַד־] [מִנְחַלַּת אֱלֹהִים]	16 4QSam^c
[וְתֹארוּ־] מֶרֶ [הָאֵשׁהּ יִהְיֶה נֹא דְבַר אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ לְמִנּוּחָהּ כִּי־אֵשׁ כִּמְלֹאךְ הָאֱלֹהִים כֵּן־] אֲדוֹנֵי [הַמֶּלֶךְ לְשִׁמוּעַ הַטּוֹ] ב־ [וְהִרְעוּ־וִי־ אֱלֹהֵיכֶם יִהְיֶה עִמָּכֶם]	17 4QSam^c
[וַיַּעַן־] הֵ [אֵשׁהּ הַתְּקוּעִית וַיֹּאמֶר אֶל־ נֹא תִכְחַדִּי מִמֶּנִּי דְבַר אֲשֶׁר אֲנִכִּי־] [שִׂאֵל אֶתְךָ־] וְתֹאמַר [הָאֵשׁהּ יִדְבַר נֹא אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ־]	18 4QSam^a
[וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ־] אֶת־ הָאֵשׁהּ [הַתְּקוּעִית וַיֹּאמֶר־] אֶל־ [נֹא תִכְחַדִּי מִמֶּנִּי דְבַר אֲשֶׁר אֲנוֹכִי־] [שׁוֹ] אֶל־ אוֹתְךָ [וְתֹאמַר הָאֵשׁהּ יִדְ] ב־ [אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ־]	4QSam^c
[וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הִיד יוֹאֵב אֶתְךָ בְּכוֹל־] זֹאת וְת־ [עַן הָאֵשׁהּ וְתֹאמַר אֶל־ הַמֶּלֶךְ חִי נִפְשֶׁךְ־] [אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אִם־ אֵשׁ לְהִמִּין־] וְלִהְשַׁמָּאֵל [מְכוּל־ אֲשֶׁר דְּבַר אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי עִבְדְּךָ יוֹאֵב־] [הוּא צוֹנִי וְהוּא שֵׁם־] בְּפִי אִמְתְּךָ [אֶת־ כָּל־ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה־]	19 4QSam^a
[וַיֹּאמֶר הֵ] מֶלֶךְ [הִיד יוֹ] א־ [ב־ א] תְךָ בְּכוֹל־ [זֹאת וְתֹאמַר הָאֵשׁהּ א] ל־ [הַמֶּלֶךְ חִי־] [נִפְשֶׁכֶּה אֲדוֹנֵי הַמֶּ] לְךָ אִם־ יֵשׁ לְהִימִין וְלִהְשַׁמָּאֵל [יֵל־ מְכוּל־ אֲשֶׁר דְּבַר אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־א [עִבְדְּכֶם יוֹאֵב] הוּאֵה צוֹ [נִי] וְהוּאֵה [הֵ] שֵׁם בְּפִי [אִמְתְּכֶם אֶת־ כָּל־ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה־]	4QSam^c

20

[לבעבור סבב את פ]ני [ה]דב[ר עש]ה עבדכה י[ואב את הדבר הזה ואדוני חכם]
[כחכמת מלאך האל]והים [לדע]ת אשר בארץ

4QSam^c

21

ויא[ומר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר ה]זה ולך והשב את הנער את
א[ב]שלום

4QSam^c

22

[ויפול יו]אב [ע]ל פנ[יו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאומר יואב] היום ידע
עבדכה כי א מ[צאת]י חן [בעיניכה אדוני המלך אשר עשה המלך] את דבר עבדכה

4QSam^c

23

ויאב וי[לך] גשו[רה ויבא את אבשלום ירושלם]

4QSam^c

24

[ויאומר] המלך יסוב אל ביתו ופני ל[ו] א יר[אה ויסוב אבשלום אל ביתו ופני] המלך
לוא ראה

4QSam^c

25

גמ אבשלום [לוא היה איש כמוהו בכול ישראל להלל מ]אוד המכפ רגלו ועד קוקדו
לו[א היה בוא מאום]

4QSam^c

26

[ובגלחו את ראשו ו]היה מקץ ימים לימים אשר יגל[ח כיא כבד עליו וגלחו ושקל]
[את שער רא]שו מאתים שקלים באבן המל[ך]

4QSam^c

27

[ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת א]חת [ו]שמה תמר והיאה היתה [אשה יפת]
[מראה מאודה]

4QSam^c

28

[וישב אבשלום בירו]שלם [שנתים] ימים ופני המלך [לוא ראה]

4QSam^c

29

[וישלה א]בשלום [א]ל [י]ואב [ל]של[וח אותו א]ל המלך ולוא אב[ה לבוא אליו]
[ויש]לח עוד שנית אליו ול[וא] אבה [לבו]א

4QSam^c

30

ויאומר על עבדי[ו ראו חלקת יואב] על י[די ו]לוא שם שערים [לכו ו]הציתוה באש
ויצי[תו עבדי אבשל]ום [את החלקה בא]ש [ויבואו י]לדי יואב אלו קרועי ב[גדיהם]
[ויאומרו הציתו עב]די אבשלום את [ה]חלקה באש

4QSam^c

31

ויקום [י]ואב [ויבוא אל אבשלום הבי]תה ויאומר אליו למה הציתה עבדכה את
[החלקה אשר לי באש]

4QSam^c

32

ויאומר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליכה [לאמור בוא הנה וא] שלחכה [א] ותכה אל המלך לאמור למה באתי מג[שור טוב לי עוד אני שם] ועתה אר[א] ה נא פנ[י] המלך ואם ישבי עוון ו[המתני]

4QSam^c

33

[וי] בא [יואב אל המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך] וישת[חו] [לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום]

4QSam^a

[ויבוא יואב א] ל המלך [ויגד] לוא ויקרא אל אבשלום ויבוא [אל המלך וישתחו] [וישק המלך לאבשלום]

4QSam^c

Chapter 15: 4QSam^a; 4QSam^c

1

[ויהי אחרי כ]ן ויעש [לו אבשלום מרכ]בה וס[וסים וחמשים איש רצים לפניו]

4QSam^a

[ו]יהי אחרי כן ואבשלום יע[שה לוא מרכבה וסוסים וחמשים איש רצ]ים לפניו

4QSam^c

[ואבש]לום ה[שכם ועמד] על יד הדרך וה[יה כ]ול איש [אשר יהיה לו ריב לבוא] [אל המלך א]ל המשפט וקרא לו אבשל[ו]ם [ואמר אי מזה עיר אתה וענה האיש] ואמר מא[ח]ד שבטי ישראל [עבדך]	4QSam ^a	2
והשכים אבשלום [ועמד על יד הדרך והיה כול איש אשר לוא] ריב לב[ו]א אל המלך משפט [וקרא לוא אבשלום אליו לוא וא]מר אימזה עיר אתה וענה [האיש] [ואמר מאחד שבטי ישראל עבד]כה	4QSam ^c	
[ואמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים] ונכוה[ים ושומע אין לך מאת המלך]	4QSam ^a	3
ויאומר עאליו אבשלום [ראה דבריה טובים ונכוהים ושומע אין]ן לכה מאת המלך	4QSam ^c	
[ואמר אבשלום מי ישמני שופט בארץ ו]ע[ל]י יב[וא] כול איש אשר יהיה לו ריב] [ומשפט והצדקתיו]	4QSam ^a	4
ויאמר [אבשלום מי] ישמניא ש[ופט בארץ ועלי יבוא כול איש אש]ר לוא ריב ו[משפט והצדקתיהו]	4QSam ^c	
[והיה בקרוב] איש להש[תח]וות [לו ושלה את ידו והחזיק לו ו]נשק [לו]	4QSam ^a	5
[והיה בקרוב איש להשתחוות לוא וש]לח את [ידו והחזיק לוא ונשק לוא]	4QSam ^c	

[ועשה אבש]לו[ם] כדבר הז[ה] לכול [אנשי ישראל אשר באים למ]שפט [אל המלך] ו[גנ]ב אבשלום את ל[ב כול אנשי ישראל]	6 4QSam^a
[ועשה אבשלום כדבר הזה לכ]ול [י]שר[אל אשר יבואו למשפט אל המלך] ו[גנב אבשלום את לב אנשי ישראל]	4QSam^c
[ויהי מקץ ארבע שנים ויאמר אבשלום אל ה]מלך [אלכה נא ואשלם את נדרי אשר] נדרתי ליהוה בחברון]	7 4QSam^a
[כיא נדר נדר עבדכה בש]בתי בגשור ב א רם [לאמור אם השב ישיבני] ···· [ירושלם ועבדתי את] ····	8 4QSam^c
ויאומר לוא [המלך לך בשלום ויקום] וילך [חברונה]	9 4QSam^c
[וישלח אבשלום] מירושלם בכול ש[בטי ישראל לאמור כשומעכם את ק]ול השופר [ואמרתם מלך אבשלום בחברון]	10 4QSam^c

11

[ואת אבשלום הלכו מאתים אי] ש מירושלים ק[רו]אים [והולכים לתמם ולוא ידעו]
[כול דבר]

4QSam^c

12

[ויק]רא [וישל]ח את אח[י]תפל הגי[ל]וני יועצ דויד מעירו מגילה בזובחו את
[הזבחים וה]יה [הק]שר א[מצ] והעם הולך ורב את אבשלום]

4QSam^c

13

ויבו[א] המ[גיד] אל דויד לאמור היה לב איש ישראל אחרי אבשלום]

4QSam^c

14

ויאומר ד[ויד] לכול עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה] תהי לנו [פליטה מפני]
[אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו] והדיח [עלינו את הרעה והכה העיר לפי]
[חרב]

4QSam^c

15

[ויאמרו עבדי] המלך א[ל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך]

4QSam^c

20

[תמול בואך והיום אנו עך עמנו ללכת ואני הולך על אשר] אנ[י] הולך שוב והשב]
[את אחיך עמך חסד ואמת]

4QSam^a

21

[ויען אתי את ה]מלך [ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום א]שר [יהיה שם]
[אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך]

4QSam^a

23

[וכל האר]ץ [בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם]
[עברים על פני דרך את המדבר]

4QSam^a

26

[ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כאשר] טוב [לפניו]

4QSam^a

27

[ויאמר המל]ך אל צדוק הכו[הן ראה אתה שובה העירה בשלום ואחימעץ בנך]
[וי]הונתן בן א[בי]תר [שני בניכם אתכם]

4QSam^a

28

[ראו אנכי מתמהמה בערבות המדבר] ע[ד] בוא מ[עמכם דבר להגיד לי]

4QSam^a

29

[וישב צדוק ואביתר את ארון האלוהים ירו]שלימה [וישבו שם]

4QSam^a

30

[ודויד עולה במעלה הזיתים וראש לו חפוי והוא] הולך [יחף וכול העם אשר אתו]
[חפו איש ראשו ועלו עלוה ובכוה]

4QSam^a

31

[ו] לדוי[ד הוגד לאמור אחיתפל בקושרים עם אבשלום ויאמר דויד סכל נא את עצת]
[אחיתפל יהוה]

4QSam^a

37

[ויבא חושי רעה דויד העירה ואבשלום יבו] א [ירו] ש [לימה]

4QSam^a

Chapter 16: 4QSam^a

1

[ודויד עבר] מעט [מהראש והנה ציבא נער מפּיבשת] לקראתו ו[צמד ח] מורים
חבוש[ים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקי]ם ואיפה [קיץ ונ]בל יין

4QSam^a

2

[ויאמר המלך אל ציבא מה אלה] ל [ך ויאמר ציבא החמו]רים [לבית המלך לרכב]
[ולהלחם והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות היעף במדבר]

4QSam^a

6

[וסקל בא] בנים [את דויד ואת כול עבדי המלך דויד וכול העם וכול הגברים מ]ימינו
ומשמ[אלו]

4QSam^a

7

[וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליע]ל

4QSam^a

8

השיב ע[ליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתי ויתן יהוה את המלוכה ביד]
[אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה]

4QSam^a

10

ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דויד ו[מי]
י[אמר מדוע עשיתה כן]

4QSam^a

11

ויאמר דויד אל אבישי ואל כול עבדיו הנ[ה בני א]שר יצא ממעי מבקש את נפשי
[ואף כי עתה בן הימיני הניחו לו וי[קלל כי אמ]ר לו יהוה]

4QSam^a

12

[אולי יראה יהוה בעניי והשיב לי טובה תחת קללת]ו היום הזה

4QSam^a

13

וי[לך דויד וכול אנשיו עמו בדרך ושמעי הולך בצלע ההר לעמתו ה]ל[וך וק]לל
[וסקל באבנים עליו ועפר בעפר]

4QSam^a

17

[ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדך את רעך ל]מה ל[וא הלכת את רעך]

4QSam^a

18

[ויאמר חושי אל אבשלום לוא כי אשר בחר יהוה] והעם הזה [וכל איש ישראל לא]
[אהיה ואתו אשב]

4QSam^a

20

[ויאמר אבשלום אל אחיתפל] הבו [לכם עצה מה נעשה]

4QSam^a

21

[ויאמר אחיתפל אל אבשלום ב] וא [ל פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבי] ת ושמע
כו [ל ישראל כי נבאשת] ה את [אביך וחזקו ידיך וידי כול אשר אתך]

4QSam^a

22

[ויטו אהל] לאבשל[ום] על הגג ויבו[א] אב[שלום אל פלגשי אביו] לעיני כול י[שראל]

4QSam^a

Chapter 17: 4QSam^a

2

[ואבו] א [עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כול העם אשר אתו] והכתי את
[המלך לבדו]

4QSam^a

3

[וישוב כול העם אליך כשוב הכלה אל אישה ר] ק [נפ] ש [איש אחד כל העם יהיה]
[שלום]

4QSam^a

23

[ואחיתפל ראה כי לוא נעשתה עצתו ו]יחבש [את חמורו ויקם וילך אל ביתו אל]
[עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקב]ר בק[בר אביו]

4QSam^a

24

[ודויד בא מחנימה ואבשלום עבר]א [ת הירדן הוא וכול איש ישראל עמו]

4QSam^a

25

[ואת עמשא שם אבשלום תח]ת יואב ע[ל הצבא ועמשא בן יתרא הישמעאלי אשר]
[בא אל אביגיל בת י]שי א[חות צרויה אם יואב]

4QSam^a

29

[ודבש] וחמאה [וצאן ושפות בקר והגישו לדויד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו]
העם רעב [ועיף וצמא במדבר]

4QSam^a

Chapter 18: 4QSam^a

1

[ויפקוד דויד את העם אשר אתו וישם ע]ל[יהם שרי אלפים ושרי מאות]

4QSam^a

2

[וישלש דויד את העם השלשית ביד יוא]ב [ו]ה[שלשית ביד אבישי בן צרויה אחי]
[יואב והש]ל[שית ביד אתי] הגתי ו[יאמר המלך אל העם יצוא אצא גם אני עמכם]

4QSam^a

3

[ויאמר] העם [ל]א תצא אם נ[וס ננוס לא ישים לנו לב ואם ימותו חצינו לא י[ש]י]ם
לנו לב כי עתה [יכרת ממנו הארץ עשרה אלפים ועתה טוב כי] תהיה לנו [בעיר]
לעזר [לנו]

4QSam^a

4

[ויאמר להם המלך אשר ייטב לפניכם אעשה וי]שמ[ור] המ[לך ע]ל [יד השער וכול]
[העם יצאו למאות ולאלפים]

4QSam^a

5

[ויצו המ]ל[ך א]ת יואב [ואת אבישי ואת אתי לאמור לאט לי לנער לאבשלום וכול]
הע[ם] שמעים [בצות המלך את השרים על דבר אבשלום]

4QSam^a

6

[ויצא העם ה]שדה [ל]ק[רא]ת [ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים]

4QSam^a

7

[וינגפו שם עם י]שראל לפני [י עבדי דויד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים]
[אל]ף איש

4QSam^a

8

ותה[י] המלחמה נפוצת על פני כול היער וירב היער לאכול מן [ה]ע[ם] מאש[ר] אכלה
[החרב ביום ההוא]

4QSam^a

9

[ויגדל אבשלום לפני עבדי דוי] ד והוא ר [וכב על פרדו ויבוא הפרד תחת שובך]
[האלה הגדולה ויחזק ראשו] באלה ויתל [באל] ה [בין השמים ובין הארץ והפרד]
[אשר תחתיו עבר וילך]

4QSam^a

10

[וי]רא איש ויגד [ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה]

4QSam^a

11

[ויאמ]ר יואב לאיש [המגיז לו והנה ראית ומדוע לוא הכיתו שם ארצה ועלי] ל [תת]
לך [חמ]שים [כסף וחגרה אחת]

4QSam^a

28

[ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה] ויא [מר ברוך]
[יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך]

4QSam^a

29

[ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול ל] שלח את
[עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה]

4QSam^a

6

[ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים] את
[נפשך ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ופלגשיך]

4QSam^a

7

[לאהבה את שונאיך] ולש[נוא את אוהביך כי הגדת היום] כי א[ין לך שרים ועבדים]
[כי ידעת] היו[ם כי] לו אבש[לום חי כלנו מת]ים כי אז יש[ר לפניך]

4QSam^a

8

[ועתה קום צא] ודב[ר על] לב עב[דיך כי ביהוה נש]בעתי כי אם אי[נך יוצא אם]
[ילין איש] את[ך ה]לילה ודע[ה לך זאת] מכו[ל הרע]ה א[שר באה עליך מנעריך]
[עד עתה]

4QSam^a

9

[ויקום המ]ל[ך וישב על שע]ר ולכ[ול העם הגידו לאמור הנה המלך יושב על שער]
[ויבוא כול העם לפני המלך על שער] וישראל נח איש [לאהלו]

4QSam^a

10

[ויהי כול העם נדון בכול שבטי ישראל לא]מור המלך דוי[ד] ה[צילנו מכף אויבינו]
[והוא מלטנו מכף פלשתיים ועתה ברח מ]ן האר[ץ] ומ[ן ממלכתו]

4QSam^a

11

[ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחר] שים [לשוב אל]
[המלך]

4QSam^a

12

[והמלך דויד שלח אל צדוק ואל אביתר הכוהני]ם לאמ[ור דברו אל זקני יהודה]
[לאמור ועתה למה תהיו אחרונים להשיב א]ת ה[מלך אל ביתו ודבר כול ישראל בא]
[אל המלך אל ביתו]

4QSam^a

14

[ולעמש]א תאמרו ה[לוא עצמי ובשרי אתה ועתה כה יעשה לי יהוה וכה יוס]יף אם
לא ש[ר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב]

4QSam^a

15

[ויט לבב יהודה כאיש אחד] וישלח[ו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך]

4QSam^a

16

[וישוב המלך ויבא עד הירדן] ויהו[דה בא הגלגלה לרדת לקראת המלך להעביר את]
[המלך את הירדן]

4QSam^a

25

[ומפיבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולוא עשה רגליו ולוא עשה ידיו ולוא עשה]
[שפמו ואת בגדיו לוא כבס למן] היו[ם לכת המלך עד היום אשר בא בשלום]

4QSam^a

27

[ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך חבש ל] י החמור [וארכב עליה ואלך]
[את אדוני המלך כי פסח עבדך]

4QSam^a

28

[ירגל בע] בדרך אל א] דני המלך והמלך כמלאך אלוהים עשה הטוב לפני]

4QSam^a

29

[כי לוא היה כו] ל [בי] ת אב] י כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי
[שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך]

4QSam^a

38

[י] שוב [נא עבדך ואמות בעירי ואקבר בקבר אבי ואמי והנ] ה עבד]ך כמהם יעבור
[עם אדוני המלך ועשה לו את הטוב ב] עי] ניך]

4QSam^a

Chapter 20: 1QSam; 4QSam^a

1

[ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו]
[חלק בד] ויד [ולוא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל]

4QSam^a

2

[ויעל כל איש ישראל מ] אחר] י דויד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה ד] בקו
[במלכם מן הירדן ועד ירושלים]

4QSam^a

4

4QSam^a

[ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש י] הודה [שלושת ימים ואתה פה עמוד]

6

1QSam

[ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי]
[אדניך ורדף אחריו פן מצא לו ערים] בצ[רות והציל עיננו]

7

1QSam

[ויצאו אחריו א]נשי יוא[ב והכרתי והפלתי וכל הגברים וי]צאו מירו[שלם לרדף]
[אחרי שבע בן בכרי]

8

1QSam

המה עם ה[אבן הגדולה אשר בג]בעון ותפל

9

1QSam

ויאמר יואב [לעמשא השלום אתה א]חי ותאחז יד ימי[ן יואב בזקן עמשא] ל[נש]ק
ל[ו]

4QSam^a

[ויאמר יו]אב [לעמשא השלום אתה אחי] ות[אחז יד] ימין יואב בזקנ[ו לנשוק]
ל[ו]

10

[ועמש] א ל [א נשמר בחרב אשר ביד יואב וי] כהו בה אל ה [חמש וישפך מעיו ארצה]
[ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי]

1QSam

[ועמ] שא לא [נשמר בחרב אשר ביד] יואב ויכהו בה על החמש [וישפך מעיו ארצה] ה
ולוא [שנה לו וימות ויואב ואבישי] אחיו רדפו אחרי ש [ב] ע בן ב [כרי]

4QSam^a

11

[ואיש עמד ע] ל [עמשא מנערי יואב ויאמר] מי א [שר] חפץ ביואב ומי לד [ויד אחרי]
[יואב]

4QSam^a

12

[וע] משא [מת] גולל ב [דם בתוך המסלה] וירא [ה] איש כי עמד כול הע [ם לראות]
[ויסב עמ] שא מ [ן המ] סלה [השדה וישלך] עליו [ב] גד כאשר ראה כול [הבא עליו]
[ועמד]

4QSam^a

13

[כ] אש [ר הגה את עמשא מן המסלה] עבר כ [ו] ל העם אחרי יואב [לרדוף אחרי שבע]
[בן בכרי]

4QSam^a

14

[ויעבור בכול שבטי ישראל אב] ל [ה ובי] ת מעכ [ה וכל הברים ויקלהו ויבאו אף]
[אחריו]

4QSam^a

19

[אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת]
[אלוהי]ם

4QSam^a

21

[לא כן הדבר] כי איש מ[הר אפרים שבע בן בכרי נשא ידו על המלך דויד תנו לי]
[אתו לב]דו ואל[כה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד]
[החומה]

4QSam^a

22

[ותבוא האשה אל כול העם ותאמר אל כול העיר בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן]
[בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפוצו העם מעל העיר איש לאהלו ויואב שב]
[ירו]של[י]ם א[ל המלך]

4QSam^a

23

[ויואב על כול הצבא ובניה בן יהוידע על הכרתי ועל] הפלתי

4QSam^a

24

וא[דרם על המס ושפן בן אחילוד המזכיר]

4QSam^a

25

[ושושא סופר וצדוק ואבית]ר כוהנים

4QSam^a

1

[ויהי רעב בימי ד] ויד שלש [שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוי] ד א [ת פני יהוה]
[ויאמר יהוה על שאול ועל ביתו דמים על אשר המית] את [הגבעונים]

4QSam^a

3

[ויאמר דויד אל הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכ] פר וב [רכתם את נחלת יהוה]

4QSam^a

4

[ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב ע] מ ש [אול ועם ביתו ואין לנו איש]
להמ [י] ת מ [כול ישראל ויאמר מה אתם אויבים אעשה לכם]

4QSam^a

5

[ויאמרו אל המלך ה] איש אש [ר כלה עלינו וירדפנו ודמה להשמידנו מהתיצב בכול]
[גבול ישראל] ל

4QSam^a

6

ונתתם לנו [ו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר]
[המלך אני אתן לכם]

4QSam^a

8

[ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיבשת]
[ואת חמ] שת בני [מרב בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי]

4QSam^a

9

[ויתנם ב] יד הג[בעונים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המתו בימי]
[קציר בראשנים תחלת קציר שערים]

4QSam^a

12

[וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת] בעלי [יביש גלעד]
[אשר גנבו אתם מרחב בית שן אשר תלום שם הפלשתי] ים ביו[ם הכות פלשתיים]
[את שאול בגלבע]

4QSam^a

15

[ותהי עוד מלחמה לפלשתיים את ישראל וירד דויד ו] עבדיו עמו [וילחמו את]
[פלשתיים ויעף דויד]

4QSam^a

16

[וישבו אשר בילידי הרפה] ומשקל [קיננו שלש מאות משקל נחשת]
[ו] הוא ח[גור חדשה] ויאמר [להכות] את [דויד]

1QSam

[וישבי בנב אשר מן] ילדי [הרפ]ה [ומשקל קנו שלש מאות שקלים משקל נחשת]
[והוא חגור] חורה ויאמר [להכות את דויד]

4QSam^a

	17
וי[עזר] לו אבשי בן צ[רויה ויך את] הפלש[תי ו]ימיתהו אז נש[בעו א]נשי דויד [לא]מר לא תצא ע[וד] אתנו למלחמה ולא ת[כבה את נר י]שראל	1QSam
ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימית[הו] [אז נשבעו אנשי דוד] [לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל]	4QSam ^a
	18
ויהי אחרי [כן ותהי עוד המלחמה] אלים עם פלשתי[ם אז הכה ס]בכי אם החשתי את [סף אשר ב]ילדי [הרפה]	1QSam
	19
[ותהי עוד המ]ל[חמה בגוב עם פלשתים ויך א]ל[חנן בן יערי ארגים בית הלחמי את] [גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים]	1QSam
Chapter 22: 4QSam^a	
	17
[ישלח ממרום] יק[חני ימשני ממים רבים]	4QSam ^a
	19
[יקדמונ]י בי[ום אידי ויהי יהוה משען לי]	4QSam ^a
	21
[יגמלני י]הו[ה כצדקתי כבר ידי ישיב לי]	4QSam ^a

[ואהי תמי]ם [עמו] וא [שתמרה מעוני]	24
	4QSam ^a
[עם חסי]ד תתחסד ו [עם גבר תמים תתמם]	26
	4QSam ^a
[עם נ]בר תת [בר ועם עקש תתפתל]	27
	4QSam ^a
[כי אתה ע]ם [עני תושיע ועינים על רמים תשפיל]	28
	4QSam ^a
[כי בכ]ה אר [ו]ן [גדוד ובאלוהי אדלג שור]	30
	4QSam ^a
[האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופ]ה מגן הוא [לכל חוסים בן]	31
	4QSam ^a
[ה]אל מאזרני ת [יל ויתן תמים דרכי]	33
	4QSam ^a
[משוה רגלי כאילות ועל ב]מותי יעמדני	34
	4QSam ^a

מלמד ידי למ[ל]חמה ונ[חת קשת נחשה זרעותי]

35
4QSam^a

[ותתן לי מגן] ישעך ועזרתך תרבני

36
4QSam^a

תר[חי]ב צעדי ולא מ[עדו קרסלי] ול[א עמדו קמי]

37
4QSam^a

[ארדף אויבי] ואשמידם ולוא אשוב עד כלותם

38
4QSam^a

אמת[צם ולוא יקומון ויפלו תחת רגלי]

39
4QSam^a

[ו]תאזרני חיל למלחמה ותכרע קמי תח[תני]

40
4QSam^a

[ואויבי נתתה לי ערף משנאי] אצמית[ם]

41
4QSam^a

י[שועו ו]אין מושיע אל יהוה ו[לוא ענב]

42
4QSam^a

[ואשחקם כעפר על] פני ארה [כ] טיט חוצ[ו] ת ארקעם

43

4QSam^a

ותפלט[ני מריבי עמים תשימני לראש] גויים עם לא ידעתי [י]עבדני

44

4QSam^a

לשמ[ע אזן ישמעו לי]

45

4QSam^a

[בני נכר יכחשו לי] לא יחגרו ממסרותם

46

4QSam^a

חי יהוה וב[רוך צורי וירום אלוהי ישעי]

47

4QSam^a

[האל] נתן נקמות לי ומרדד עמים תחתנ[י]

48

4QSam^a

[ומוציאי מאויבי ומקמי ותרוממני] מאיש חמ[סים] תצרני

49

4QSam^a

על כן אודך [בגויים יהוה ולשמך אזמר]

50

4QSam^a

[מגדיל] ישועת מלכו ועושה חסד למשיחו לד[ויד ולזרעו עד עולם]

Chapter 23: 1QSam; 4QSam^a

1

ואלה דברי דויד האחר[ונים נאם דויד בן ישי ונאם] הגבר הקים אל משיח [אלו]הי
יע[קב ונעים זמרות ישראל]

2

[רוח יהוה] דבר בי ומלתו על לשונ[י]

3

[אמר אלוהי יעקב לי דבר צור ישראל משל] באדם [צדי]ק משל [ביראת אלוהים]

4

[כאור בקר יזרח שמש בקר לוא עבות מנגה ממ]טר כד[שא מארץ]

5

[כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכ]ה בכול ו[שמורה כי כול ישעי]
[וכול חפץ כי לוא יצמיח]

6

ובליע[ל כקוץ מנד כלהם כי לוא ביד יקחו]

9

[ואחרו אלע] זר בן [א] חוחי בש[לשה ג] ברים עם דויד [בחרפ]ם [בפלשתים נאספו]
[שם] למלחמה ויעלו א[י] ש ישראל

1QSam

10

והוא קם ויכה בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויע[ש]ה יהוה תשועה
גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט

1QSam

11

ואחריו שמא [בן א] גא הררי ויאספו פלשת[י]ם לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה
עדש[ים והעם נס מפ]ני פלשתים

1QSam

12

ויית[יצב בת]וך החל[קה ויצילה] ויכה [את פ]לש[תים ויעש יהוה תשועה גדולה]

1QSam

14

[ודויד] אז [במצודה ומצב פלשתים אז בי]ת לח[ם]

4QSam^a

15

[ויתאוה דויד ויאמר מי י]שק[ני מים מבאר בית לחם אשר] בשער

4QSam^a

16

[ויבקעו שלשת הגבורים במחנה פלשתיים וי]שאבו מ[ים מבאר] ב[ית לחם אשר]
[בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה] ל[ש]תו[תם ויסך אתם ליהוה]

4QSam^a

21

[והוא הכה את איש מצרי אער מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את]
[החנית] מיד [המצרי ויהרגהו בחניתו]

4QSam^a

22

[אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלשה הג]בורים

4QSam^a

38

[עירא היתר] י גרב [היתרי]

4QSam^a

39

[אוריה החתי כל שלו] שים [ושבעה]

4QSam^a

Chapter 24: 4QSam^a

16

[בעם רב עתה הרף ידך ומלאך י] הוה עומד עם [גרן אר] נא הי[ב] וסי וישא [דו] יד
[את עיניו וירא את מלאך יהוה עומד בין] הארץ ובין ה[ש] מ[י]ם וחר[ב] ו שלופה
בידו נטוא[ה על ירושלים ויפלו הזקנים ע] ל [פנ] יהם מתכ[סים ב] שקים

4QSam^a

17

ו[י] אמר דויד אל יהוה בראת[ו] את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי
ו[א] נכי הרעה הרעתי ואלה ה[צ] אן מה [עשו תהי ידך בי ובבית אבי]

4QSam^a

18

[ויבוא גד אל דויד ביו]ם ההוא ויאמר עלה ו[הקם ליהוה מזבח בגרן ארנא היבסי]

4QSam^a

19

[ויעל דויד כדבר גד כא]שר צוה יהוה

4QSam^a

20

וישקף [ארנא וירא את המלך דויד ואת ארבעת בניו עמו מתחבאים] בשקים וארנא
דש חטים [ויבא דויד עד ארנא] וירא א[ת המלך ועבדיו עברים אליו מתכ]סים
בשקים בא[ים אליו ויצא ארנא וישתחו] לדוי[ד על אפיו ארצה]

4QSam^a

21

[ויאמר ארנא אל] ה[מ]ל[ך] מדוע בא אדני המלך אל עבדו] ויאמר [דויד לקנות]
[מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם]

4QSam^a

22

[ויא]מ[ר ארנא אל דויד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעינו ראה הבקר לעלה]
[והמרגים וכלי הבקר לעצים]

4QSam^a